

POKROK ZAPADU

PUBLISHED WEEKLY. Published by Pokrok Publishing Co. 509-11th St. - Tel. 1008.

Subscription by mail, - \$1.00 per year.

Vychází každou středu. Vydává: Vydavatelství Spol. Pokroku.

Redaktor: R. V. Miškovský.

Obilsky. Drobek a různé obilské výrobky...

Obilsky. Drobek a různé obilské výrobky...

Obilsky. Drobek a různé obilské výrobky...

Obilsky. Drobek a různé obilské výrobky...

Obilsky. Drobek a různé obilské výrobky...

Omaha, Neb., 24. října 1900.

CHCETE...

si získat zajímavý a pro každého Čecha důležitý časopis?

Pak-li ano, pošlete nám 25 centů...

a my vám zasíláme zdarma "Pokrok Západu" do konce tohoto roku.

Výhoda tato platí jen pro nové odběratelky....

GECHO-MORAVANÉ

POZOR! Velké republikánské schůze odbyvá budou

Čestí tečnicí: P. Robert Růžička, Hon. p. J. J. Langer.

DOBŘÁ HUDBA. Přijďte všichni i se svými rodinami do těchto zajímavých schůzí.

ZDENĚK FIBICH, VEDLE SMETANY a Dvořáka nejslavnější český hudební skladatel, zemřel dne 16. října v Praze.

Dle všech známků vrátí se demokracii stát pana Bryana, Nebraska, opět ku staré lásce, ku straně republikánské.

K HANNOVI SE HERNULI V NEBRASCE lidé jako na nějakou neobyčejnou podivnou a není tak divu, neboť řádý jiny smrtelné ve Spoj. Státech není tak klíživé jako v jeho Hanna. Pripisuje se mu všemohoucnost, svrchovaná vláda nad prezidentem, celou stranou republikánskou a nade všemi časopisy strany.

Dle všech známků vrátí se demokracii stát pana Bryana, Nebraska, opět ku staré lásce, ku straně republikánské.

K HANNOVI SE HERNULI V NEBRASCE lidé jako na nějakou neobyčejnou podivnou a není tak divu, neboť řádý jiny smrtelné ve Spoj. Státech není tak klíživé jako v jeho Hanna. Pripisuje se mu všemohoucnost, svrchovaná vláda nad prezidentem, celou stranou republikánskou a nade všemi časopisy strany.

Dle všech známků vrátí se demokracii stát pana Bryana, Nebraska, opět ku staré lásce, ku straně republikánské.

K HANNOVI SE HERNULI V NEBRASCE lidé jako na nějakou neobyčejnou podivnou a není tak divu, neboť řádý jiny smrtelné ve Spoj. Státech není tak klíživé jako v jeho Hanna. Pripisuje se mu všemohoucnost, svrchovaná vláda nad prezidentem, celou stranou republikánskou a nade všemi časopisy strany.

Dle všech známků vrátí se demokracii stát pana Bryana, Nebraska, opět ku staré lásce, ku straně republikánské.

K HANNOVI SE HERNULI V NEBRASCE lidé jako na nějakou neobyčejnou podivnou a není tak divu, neboť řádý jiny smrtelné ve Spoj. Státech není tak klíživé jako v jeho Hanna. Pripisuje se mu všemohoucnost, svrchovaná vláda nad prezidentem, celou stranou republikánskou a nade všemi časopisy strany.

Dle všech známků vrátí se demokracii stát pana Bryana, Nebraska, opět ku staré lásce, ku straně republikánské.

K HANNOVI SE HERNULI V NEBRASCE lidé jako na nějakou neobyčejnou podivnou a není tak divu, neboť řádý jiny smrtelné ve Spoj. Státech není tak klíživé jako v jeho Hanna. Pripisuje se mu všemohoucnost, svrchovaná vláda nad prezidentem, celou stranou republikánskou a nade všemi časopisy strany.

Dle všech známků vrátí se demokracii stát pana Bryana, Nebraska, opět ku staré lásce, ku straně republikánské.

K HANNOVI SE HERNULI V NEBRASCE lidé jako na nějakou neobyčejnou podivnou a není tak divu, neboť řádý jiny smrtelné ve Spoj. Státech není tak klíživé jako v jeho Hanna. Pripisuje se mu všemohoucnost, svrchovaná vláda nad prezidentem, celou stranou republikánskou a nade všemi časopisy strany.

Dle všech známků vrátí se demokracii stát pana Bryana, Nebraska, opět ku staré lásce, ku straně republikánské.

K HANNOVI SE HERNULI V NEBRASCE lidé jako na nějakou neobyčejnou podivnou a není tak divu, neboť řádý jiny smrtelné ve Spoj. Státech není tak klíživé jako v jeho Hanna. Pripisuje se mu všemohoucnost, svrchovaná vláda nad prezidentem, celou stranou republikánskou a nade všemi časopisy strany.

Dle všech známků vrátí se demokracii stát pana Bryana, Nebraska, opět ku staré lásce, ku straně republikánské.

K HANNOVI SE HERNULI V NEBRASCE lidé jako na nějakou neobyčejnou podivnou a není tak divu, neboť řádý jiny smrtelné ve Spoj. Státech není tak klíživé jako v jeho Hanna. Pripisuje se mu všemohoucnost, svrchovaná vláda nad prezidentem, celou stranou republikánskou a nade všemi časopisy strany.

Dle všech známků vrátí se demokracii stát pana Bryana, Nebraska, opět ku staré lásce, ku straně republikánské.

K HANNOVI SE HERNULI V NEBRASCE lidé jako na nějakou neobyčejnou podivnou a není tak divu, neboť řádý jiny smrtelné ve Spoj. Státech není tak klíživé jako v jeho Hanna. Pripisuje se mu všemohoucnost, svrchovaná vláda nad prezidentem, celou stranou republikánskou a nade všemi časopisy strany.

Dle všech známků vrátí se demokracii stát pana Bryana, Nebraska, opět ku staré lásce, ku straně republikánské.

K HANNOVI SE HERNULI V NEBRASCE lidé jako na nějakou neobyčejnou podivnou a není tak divu, neboť řádý jiny smrtelné ve Spoj. Státech není tak klíživé jako v jeho Hanna. Pripisuje se mu všemohoucnost, svrchovaná vláda nad prezidentem, celou stranou republikánskou a nade všemi časopisy strany.

Dle všech známků vrátí se demokracii stát pana Bryana, Nebraska, opět ku staré lásce, ku straně republikánské.

K HANNOVI SE HERNULI V NEBRASCE lidé jako na nějakou neobyčejnou podivnou a není tak divu, neboť řádý jiny smrtelné ve Spoj. Státech není tak klíživé jako v jeho Hanna. Pripisuje se mu všemohoucnost, svrchovaná vláda nad prezidentem, celou stranou republikánskou a nade všemi časopisy strany.

Dle všech známků vrátí se demokracii stát pana Bryana, Nebraska, opět ku staré lásce, ku straně republikánské.

K HANNOVI SE HERNULI V NEBRASCE lidé jako na nějakou neobyčejnou podivnou a není tak divu, neboť řádý jiny smrtelné ve Spoj. Státech není tak klíživé jako v jeho Hanna. Pripisuje se mu všemohoucnost, svrchovaná vláda nad prezidentem, celou stranou republikánskou a nade všemi časopisy strany.

Dle všech známků vrátí se demokracii stát pana Bryana, Nebraska, opět ku staré lásce, ku straně republikánské.

K HANNOVI SE HERNULI V NEBRASCE lidé jako na nějakou neobyčejnou podivnou a není tak divu, neboť řádý jiny smrtelné ve Spoj. Státech není tak klíživé jako v jeho Hanna. Pripisuje se mu všemohoucnost, svrchovaná vláda nad prezidentem, celou stranou republikánskou a nade všemi časopisy strany.

ho, nechtěje souhlasit se svobodnou raubou stříbra. Popokratské časopisy křičí ihned do světa, odpadne-li nějaký časopis od naší strany, ale že se za každý jeden časopis odpadá pět jiných do republikánských řad, o tom se ovšem nezmínují.

"OSVĚTA", ABY POKROK ZAKRÝVALA dojem, který musel surývat Bryanova časopis "The Verdict" učinil na každého Čecha bez rozdílu politického přesvědčení, pravi: "že nedokážeme, že vydavatel tohoto listu O. H. P. Belmont jest důvěrným přítelem Bryanovým." — I dokážeme a velmi snadno. O. H. P. Belmont byl jediným z bratří Belmontů, který před čtyřmi roky Bryana podporoval, kdežto všichni ostatní bratři stáli proti němu. Dnes ovšem celá rodina Belmontů stojí za Bryanem. Co se týče osobního přátelství Bryana k O. H. P. Belmontovi, o tom dokazy nalezne "Osvěta" v demokratickém "New York World" z roku 1896, když politická kampaň byla v proudu a ne jeden důkaz, ale deset.

VE STARÉ VLASTI ČINÍ SE ROZDÍL mezi katolíky a klerikály. Významný spor o tom, je-li klerikál a katolík jedno a totéž, či je-li rozdílný rozdíl mezi nimi, povstal v listech klerikálních. "Rozvoj", orgán t. zv. pokrokového duchovstva, rozhodl, že rozdíl jest, a dovodil to tímto příkladem: "Jak se zachová katolík a jak klerikál, byla-li mu učiněna výtka, fekněme třeba v novinách? Katolík bude zpytovat své svědomí a bude se tápat: Je výtka oprávněná? Klerikál nebude zpytovat sebe, nýbrž hledat: Kdo mi to vytýká? Katolík uzná, chybil-li, a bude hledět co nejdříve chybu svou napravit. Klerikál bude hledět se pomstít, bude hledět rozdrtit smělého karatele i jeho nástroj. Katolík bude se tápat: Kde je pravda? Kde je pokrok? Kde je láska? Kde je dobro? Tam přikloní své srdce. Klerikál bude se tápat: Kde je moc? A tam se postaví a skříž klidně křísť Kristův s krvavým mečem." Dle této definice by to vypadalo, jako bychom zde ve Spoj. Státech neměli žádného českého katolického časopisu, nýbrž samé klerikální.

Nové prohlášení arcibiskupa Irelanda.

Odváží se "Katolík" — nemaje ve strannické své zaslepenosti ani úcty k vysoké hlavě církve, navrátí je opět — léti?

Neobyčejné významnosti požívající církevní hodností, arcibiskup Irelanu, navrátil se ze svých cest po Evropě, učinil v New Yorku dne 20. října toto osobní prohlášení: "Přáté se, jak zamýšlím volit? Na první pohled zdá se to imperinentní, aby ten který občan sděloval s veřejností, jak zamýšlím volit. Ve volbě každý občan posilová hlasu své povinnosti a ponechává ostatním, aby činili totéž. Poněvadž však některé časopisy se o tom rozepsaly, jak přý zamýšlím volit a při tom převratily své vlastní mínění a hleděly z toho vytloukat politický kapitál, tu na otázku — jak zamýšlím volit — hodlám dát určitou a nemýlnou odpověď. Já zamýšlím volit pro Williama McKinleyho a Theodora Roosevelta. Odevzdávám hlas svůj pro kandidáty republikánské strany jsem přsvědčen ve svém vlastním svědomí, že sloužím nejlepšímu zájmu naší vlasti zde i v cizině, že přispívám ku dalšímu trvání blahobytu v naší zemi a k pokojí a dobré vůli mezi různými třídami našeho obyvatelstva a dále, že napomáhám zemi k nejlepšímu a nejšťastnějšímu rozřešení všech otázek vzniklých z posledních válek a vedle toho k udržení vysokého postavení, jaké národ náš zaujímá nyní obchodně i diplomaticky před celým světem. Já doufám, že nyní nebude více žádných pochybností, jak zamýšlím volit."

Počíná svítat.

Není to hmotná odměna, která českoamerického novináře posiluje a je vykonávání jeho úkolu, ale je to uznání čtenářstva, jsou to ohlasy z kruhů odběratelů, které jsou nejlepší odměnou za poctivou snahu. Z mnohých dopisů, které nás v posledních dobách docházely, dovolujeme si uvést zde dva zvláště charakteristické a podávající důkaz, že mezi českým lidem počíná svítat a že lid toutéž v poradu vlastní svůj rozum a nenechá se více zaslepujati štvárcem a klamnými silbly demokratické strany a českých časopisů ji sloužících.

Tak nám p. Karel Němec z De Borgie Mont píše takto: "Váš časopis se mi velmi zavdomoval, poněvadž se zastává strany, která je jak víme ze zkušenosti posledních čtyř roků každému prospěšná a k níž náležím nyní i já, ač dříve byl jsem demokratem. Pál bych si, aby každý krajjan přišel k uznání jako jsem přišel já a podporoval hlasem svůj stranu sloužící mu k prospěchu a dobru."

Důležité pro mladíky.

Clevelandský listonoš Český, p. J. J. David, zaslal tamní Volnosti následující upozornění pro české mladíky, které se velmi dobře hodí našim krajjanům po celé zemi. Pan David píše: "Je na čase, aby mladí naši krajjané, kteří by si přáli vstoupit do služeb Soustátí co klerici, neb listonošové, připravovali se ke zkouškám, které budou konány v našem městě již příští měsíc. Máme sice dosti slušné procento těchto mladíků ve službě Strýce Sama, s čehož ale nikterak nevysvídá, že nemělo by jich být mnohem více. Schopných mladíků

máme dost a zajisté je zdrženlivost a stýdlavost nejvše nemístná. Jsme zde rovnoprávními Američany a věru není služba u Strýce Sama k zahojení. Každý má úřad jistý po tak dlouho, dokud koná své povinnosti. Služné klerků je od \$500 do \$1,200, listonoš od \$600 do \$1,000, denní práce trvá osm hodin.

"K prospěchu krajjanů sdělují tuto, čeho nutno jim činit. Zprvu pošlete pro blank pod adresu "Secretary of the Postal Bord of Civil Service Examiners" na zdejší poštu. Blank ten musíte vyplnit a tajemnický odevzdat nejméně šest dní před zkouškou. O ustanovení klerkem může se hlásit ne mladší, než 18 let, o ustanovení listonošem je vyžadováno státi od 21. do 40. let. Zkoušky jsou konány z těchto předmětů: pravopis, psaní dopisů, počítání, zeměpis a čtení adres a může je s rozhodným prospěchem složit každý, kdo prošel obecní školou.

"Na politický vliv necht' nikdo se nespolečá a nikoho tím nesužuje. Vliv a přínulva sebe mocnějšího politikáfe nejsou ničeho platny. Zkušební komise obdrží otázky, jež mají kandidáté zodpovídat, až ve zkusebním sále a musí je rozřešit před zraky všech ku zkoušce se přihlížících. S jakým prospěchem složil zkoušku, je známo pouze komisi civilní služby ve Washingtoně. To, kdykoliv nastane uprázdňení, neb je potřeba klerka, neb listonoše, dodá postmistroví jména těch tří, kteří obdrželi při zkoušce nejvyšší procenta. Z těchto tří a jen z nich musí postmistř ustanovit úředníka, z čehož je zřejmo, že politiký vliv nerozhoduje, aniž pomáhá."

Konečné slovo.

Naše milá sousedka, "Osvěta", ve své upřímné snaze, aby propagovala demokratické straně, namáhá se náramně štipitáfm vlasti, ukazuje totiž na některé neshody v našich úředních číslicích, které mají svůj původ v tom, že je vztah z měřitelých zpráv zemědělského odboru ve Washingtonu, kde asi byly udány nepřibližně.

Ve celku to nečiní mnoho rozdílu a my, kdybychom o této otázce debatovali dále, tu by se to vleklo jako pohádka o červené karkulce a čtenářstvo obou časopisů by to více nezajímalo.

My nedávno zodpověděli "Osvětu" dvě předložené nám otázky a máme právo žádat, aby "Osvěta" zodpovídala nám těchto několik otázek, které jí zde předkládáme:

- 1.) Kdo nebo co určuje ceny korně, pěstované americkým farmerem?
2.) Kdo nebo co určuje cenu ovsu, ječmeneu, lněnému semenu, ovsu aid?
3.) Kdo nebo co určuje cenu živého dobytka?
4.) Tvoří-li jedině hráči na burse cenu obilím, proč obiliny stoupají v ceně, když ku př. stoupnutí korny od roku 1896 znamenalo sta milionů, které museli tito bursovní hráči zaplatit ze svých kapes za kornu americkému rolníku?
5.) Má-li masný trust, (o kterém dem. strana mluví) moc too fiti a určovati cenu živého dobytka, proč nenechala živý dobytek na své nízké ceně, jakou měl v r. 1896?
Čekáme na odpověď.

Komu uvěřit?

Papež Lev, který jest považován za jednoho z největších státníků tohoto století, vyslovil svůj úplný souhlas s politikou presidenta McKinleyho, prováděnou na Filipínských ostrovech; — arcibiskup Irelanu, jeden z nej přednějších diplomatů římskokatolické církve, uznává, že jest to povinností každého dobrého občana, aby v letošním volebním bijí podporoval republikánskou stranu, — ale chicagský "Katolík" a "jednota" republikánskou stranu tupí a vynáší do nebe stranu demokratickou a oba ty časopisy obviňují každého z prodávající, kdo poctivě hájí politiku republikánské strany, schválenou papežem Lvem i arcibiskupem Irelanodem.

Komu čestí občane hlásící se ku katolické víře uvěřit? Nejvyšší vše hlavě v Římě, velikému to státníku a arcibiskupu Irlandskému, bystrému to diplomatu, či dvěma nepatrným listům, které ve světě nic neznamenají?

Co je a co není pravda.

"Osvěta" v posledním svém čísle píše: "Provázkový trust činil se za posledního panování jeho milosti Marka Hannu také dobře. Zde jest vzrůst cen provázku za poslední 3 roky. Ceny tyto jsou svazty z vládního výkazu. Když McKinley nastoupil 4. břez. 1897, cena provázku byla 4c. R. 1898 cena byla 4 1/2c. " 1899 " " 7 1/2c. " 1900 " " 14 1/2c. Cena provázku stoupla za 3 roky o 250 procent." A co je pravda? Union Selling Co. (zástupci provázkového trustu) v Omaze, udává nám tyto správné číslice, za prodáván byl provázek ve všech maloobchodech po státu Nebraska. Dne 1. srpna 1897 dráh "Standard" 14 centů. " 1. " " " " 11 centů. " 1. " " " " " 10 centů.

Takovéto projevy jsou výmluvným důkazem, že jednou většina českého lidu vrátí se opět ke straně ku které hlásila se dříve, ke straně, jejíž zásady hájíme my a jež zabývá se vždy plodnou prací k prospěchu země a jejího obyvatelstva, přenechávaje boření a hanobení všeho straně demokratické, která za posledních čtyřicet let dvakrát byla povolána k řízení osudův amerického národa a po každé ukázala se neschopnou!

Úsudek českého socialisty o demokratické straně.

P. Bedř. Severa, zástupce Debsovy strany v Chicagu, píše tato pravdivá slova o Wm. Bryanovi a jeho straně a dělnictvu české mělo by si slova ta vštípití v paměť. "A nyní se podívejme na demokratickou čili buržoáckou stranu, v čele Wm. Bryanem, kandidátem to měkkých peněz. Strana ona má ještě tolik drzosti, že se dovolává pomocí dělnictva ku jejímu zvolení. Předáci té strany myslí, že zapomělo dělnictvo americké na rok 1894, na presidenta Clevelanda a na to krvavé drama při velké železniční stávce zde v Chicagu. Proto necht' si Wm. Bryan a jeho strana slibuje dělnictvu jak chce, dělnictvo americké mu uvěřit nemůže, neb strana, která každou chvíli se dělnictvu zpronevěřil, strana, která každou chvíli nový a nový zločin na dělnictvu páše, strana ta nemůže očekávat pomocí dělnictva.

Či nemáme dostatek důkazů o jejich zlodeňstvech? V státu Idaho domáhali se horníci dosáhnouti trochu lepšího poměru, zorganizovali se a postavili požadavky své. Co se pak stalo? Standard Oil Trust Company, nejznámější to nepřítel svobody, vlastnil doly a aby překazil vítězství svých dělníků, nechal sám majitel vyhodit do vzduchu jeho jednu dílnu. Zakročil guvernér v státu Idaho, který jest Bryanovec a přivřezec měkkých peněz proti Standard Oil Trust Co., třeba že důkazy proti němu měli? Nechal viníka zatknout a potrestat? Ani mu to nenapadlo. On prohlásil okamžitě stanné právo, zrušil soustavu a zákony a nechal zatknout horníky.

Dále: V státu Colorado horníci stávkovali v stříbrných dolech, které jsou vlastněny hlavními Bryanovci. Co se stalo tam? Guvernér v státu tom, také Bryanovec a spolutník měkkých peněz vyslal na stávkáče vojsko, které stávkou rozbito.

Dále v státu Alabama a Georgia, které jsou též v rukou Bryanovců, s dělnictvem bylo zrovna tak nakládáno jako jinde.

Proto páni demokraté, jen pomalu s tou svobodou, kterou chystáte dělnictvu dítí, od vás již dělnictvo neočekává, jelikož je přsvědčeno, že práva a svobodu si musí samo vydobytí."

Pod ochranným celním zákonem McKinleyho měli jsme ve Spojených Státech ovec 47,000,000 kusů. Jich cena byla \$125,000,000. Pod Wilsonovým zákonem, pro jehož přijetí tak úsiloval Bryan pracoval, skleslo množství ovcí ve Spoj. St. na 36,000,000 kusů a jich cena sklesla na \$65,000,000. Pod ochrannou Dingleyova republikánského cla vzýšilo se opět množství ovcí na 63,000,000 k. a jich cena stoupla na \$246,000,000.

V roku 1895 za demokratické celní reformy měla v Ohio surová vlna cenu 16 až 19 c. za libru, nyní ty samé druhy přináší rolníku 30 až 35 c. za libru, ale vzdor tomu demokraté tvrdí, že republikánská strana pro rolníka amerického nic neudělala! Za tři roky Wilsonova cla přivezlo do Spojených Států v celku 780,000,000 liber vlny a proto také americký rolník dostával sotva polovicí ceny nynější za vlnu svou; když tento dovoz z Evropy republikánským clem byl obmezen, tu v domácích továrnách byla větší poptávka po domácí vlně a tím se cena její dvojnásob zvýšila. Je to tak jasné, jako že dvakrát dvě jsou čtyři, ale vzdor tomu někteří čestí farmeri tvrdí, že vláda nemá s trhem co dělat. Ovšem, že vláda není přímým odkupníkem, ale vláda svými zákony buď může upravit dobrě tržiště pro amerického rolníka, aneb jej může zničiti. O tom jsme se přesvědčili za vlády Clevelandovy a nyní za vlády McKinleyho, ale mnozí ti "mudrcové" budou stát na svém, i kdyby je fakta třeba sloukla do očí.

Ejhle, hlasatelé Kristova učení!

V poslední době pozorujeme s potěšením, že v českoamerickém novinářství zavládá v polemikách ton důstojný lid vzdělaných,

"Osvěta" vypočítala, že provázek stoupá za 3 roky o 250 procent a on zatím sklesl ze 14c. na 10c. za libru.

Co o takových "dávodech" budou soudit inteligentní čeští rolníci? V Chicagu v národním demokratickém výboru v tak nazvaném "pressbureau" (v kanceláři protisk) nalezá se pravá fabrika na děláni kampanních listů a "Osvěta" je s ochotou překládá a otiskuje, aniž by se přesvědčila, jaký mají původ. Z této fabriky pochází také noticka o osnatém drátu.

"Osvěta" píše: "V lednu roku 1899 zorganizován byl ve státu New Jersey trust osnatého drátu..... a naed prvního roku toto nemulné mezi trusty vydělavalo maličkost \$15,000,000."

To je nepravda větší nežli byla babylonská věž. Kdyby trust byl vydělal takovou ohromnou sumu, tu by jeho akcie musely jít na dračku a lidé by se museli zrovna o ně prát a co vidíme na chicagské burse?

V sobotu, dne 20. října stály vyhrazené akcie Amer Steele & Wire Co. \$75 1/2 obecné akcie (common stock) \$34 3/8. Poněvadž za každých \$100 pti zakládání tohoto trustu obdržel kupující jednu vyhrazenou a jednu obecnou akcii, tu vidíme, že akcie tohoto trustu stouply o neveliký \$10 — a že tedy díle toho výděleku trustu neobnášel více z uloženého kapitálu nežli 7-8 procent.

A chicagská demokratická fabrika na děláni listů udělala z toho \$15,000,000 za rok! Jiná noticka "Osvěty", mající původ zrovna v té samé fabrice, pravi, "že více jak 400 trustů s kapitálem \$7,000,000,000 bylo založeno za posledá McKinleyovy vlády." My zdvořile prosíme "Osvětu" ve jménu pravdy, aby nám je laskavě jmenovala.

Příklad z nedávné minulosti.

Nenaučil se některý létil farmeri se zkušenosti svého?

Když nynější kandidát demokratické strany, Bryan, byl členem výboru pro cesty a prostředky v kongressu, tu se nejvíce zasazoval o to, aby do Spojených Států byla přivážena surová vlna beze cla a když republikánská strana navrhovala, aby americkému farmeri ovec chovájícímu dostalo se nutné celní ochrany proti vlně přivážené z Anglie, tu vystoupil Bryan v kongressu a pravi: "mně na tom nezáleží, dostane-li se ochrany, farmeri ovec chovájícímu, já jsem pro odstranění cla z vlny."

Bryan a jeho demokratičtí přátelé byli hlubi k přán amerických farmerů a když odstranili clo ze surové vlny, tu ovec počaly nejen ve své ceně, ale zároveň i ve svém množství klesati a zde tyto číslice nejlépe okazují, jakou Bryan a jeho přáteři způsobili škodu farmerstvu zabývajícímu se chovem ovcí.

Pod ochranným celním zákonem McKinleyho měli jsme ve Spojených Státech ovec 47,000,000 kusů. Jich cena byla \$125,000,000. Pod Wilsonovým zákonem, pro jehož přijetí tak úsiloval Bryan pracoval, skleslo množství ovcí ve Spoj. St. na 36,000,000 kusů a jich cena sklesla na \$65,000,000. Pod ochrannou Dingleyova republikánského cla vzýšilo se opět množství ovcí na 63,000,000 k. a jich cena stoupla na \$246,000,000.

V roku 1895 za demokratické celní reformy měla v Ohio surová vlna cenu 16 až 19 c. za libru, nyní ty samé druhy přináší rolníku 30 až 35 c. za libru, ale vzdor tomu demokraté tvrdí, že republikánská strana pro rolníka amerického nic neudělala! Za tři roky Wilsonova cla přivezlo do Spojených Států v celku 780,000,000 liber vlny a proto také americký rolník dostával sotva polovicí ceny nynější za vlnu svou; když tento dovoz z Evropy republikánským clem byl obmezen, tu v domácích továrnách byla větší poptávka po domácí vlně a tím se cena její dvojnásob zvýšila. Je to tak jasné, jako že dvakrát dvě jsou čtyři, ale vzdor tomu někteří čestí farmeri tvrdí, že vláda nemá s trhem co dělat. Ovšem, že vláda není přímým odkupníkem, ale vláda svými zákony buď může upravit dobrě tržiště pro amerického rolníka, aneb jej může zničiti. O tom jsme se přesvědčili za vlády Clevelandovy a nyní za vlády McKinleyho, ale mnozí ti "mudrcové" budou stát na svém, i kdyby je fakta třeba sloukla do očí.

Pod ochranným celním zákonem McKinleyho měli jsme ve Spojených Státech ovec 47,000,000 kusů. Jich cena byla \$125,000,000. Pod Wilsonovým zákonem, pro jehož přijetí tak úsiloval Bryan pracoval, skleslo množství ovcí ve Spoj. St. na 36,000,000 kusů a jich cena sklesla na \$65,000,000. Pod ochrannou Dingleyova republikánského cla vzýšilo se opět množství ovcí na 63,000,000 k. a jich cena stoupla na \$246,000,000.

V roku 1895 za demokratické celní reformy měla v Ohio surová vlna cenu 16 až 19 c. za libru, nyní ty samé druhy přináší rolníku 30 až 35 c. za libru, ale vzdor tomu demokraté tvrdí, že republikánská strana pro rolníka amerického nic neudělala! Za tři roky Wilsonova cla přivezlo do Spojených Států v celku 780,000,000 liber vlny a proto také americký rolník dostával sotva polovicí ceny nynější za vlnu svou; když tento dovoz z Evropy republikánským clem byl obmezen, tu v domácích továrnách byla větší poptávka po domácí vlně a tím se cena její dvojnásob zvýšila. Je to tak jasné, jako že dvakrát dvě jsou čtyři, ale vzdor tomu někteří čestí farmeri tvrdí, že vláda nemá s trhem co dělat. Ovšem, že vláda není přímým odkupníkem, ale vláda svými zákony buď může upravit dobrě tržiště pro amerického rolníka, aneb jej může zničiti. O tom jsme se přesvědčili za vlády Clevelandovy a nyní za vlády McKinleyho, ale mnozí ti "mudrcové" budou stát na svém, i kdyby je fakta třeba sloukla do očí.

Ejhle, hlasatelé Kristova učení! V poslední době pozorujeme s potěšením, že v českoamerickém novinářství zavládá v polemikách ton důstojný lid vzdělaných,

že zkrátka jest to boj perem a ne kyjem, jako se zhusť stávalo dříve, následkem čehož také české novinářství tak hluboce kleslo v úctě českého lidu.

My nevyhledáváme sporů a časopisy, v politickém boji se jim ovšem vyhnutí nemůžeme. ale k boji nečestnému "Pokrok Západu" neslžíme i kdyby naši odpůrci — nemajíce věcných důvodů — vychrlili na nás vše, čím "šlechtně" jich duše přetékají.

Nejslušnější ton v polemice bychom ovšem měli vším právem očekávati od časopisu vydávajícího část hlasatelů vznešeného Kristova učení, ale v tom ohledu následovníci jeho zapominají na šlechtně, veliké křivky, které Ježíš hlásal a beze všeho práva, beze vši spravedlnosti napadají nás způsobem kněžského stavu jistě ne důstojným.

Tak v posledním čísle "Katolika" v článku: "Necht' si lid vybere", nalézáme tento útok na Pok. Záp.: "A za tyto kampanní fondy, jež čítají mnoho milionů, kupují se proajné noviny všech národností, jak toho příklad máme na zbankrotlém "Pokroku Západu". O nějakou zásadu neb prospěch lidu se listům těm nejedná ani v nejnějším.... j